

CSIKI LAPOK

TÁRSADALMI, KÖZGZADASÁGI ÉS SZÉPIRODALMI HETI LAP.
MEGJELENIK MINDEN SZERDÁN.

Szerkesztési iroda:
Csik-Szereda
Vár utca 214. sz. alatt,
hová
a lap szellemi részét illető
közlemények küldendők.
Kiadóhivatal:
Csongorujtókai Márton
Könyvnyomdája
hová
az előfizetési penzek és
hirdetéseket küldendők.

Előfizetési ár:
Egész évre 4 frt.
Félévre 2 frt.
Negyedévre 1 frt.
Hirdetési díjak:
3 hasábos petitsorért vagy
annak helyéért 5 kr.
Bélyegdíjért külön minden
beiktatásnál 30 kr.
Nyitottéri cikkek
soronként 10 kr-ért közöl-
tetnek.

A párbaj.

Az európai polgáriassult nemzetek családjaik sorába számítjuk magunkat. Ugy is van. A magyar nemzetet s vele bennünket rokonság székelyeket Szent István vett fel és avatott be a keresztény nemzetek sorába. A civilizáló és megnemesítő keresztény szellem nyugaton törvén hamarabb utat magának a népek és nemzetek állami és társadalmi életében; innen jött a multban a kereszténységben a civilizáció szelle hozzánk keletre — és innen várjuk, arra irányítjuk még ma is s talán még soká tekintetünket, ha valami magasabb társadalmi kulturfelzárkózás mozgalmához hozzáhullámszába az újdonságok után kapkodó emberi szellem világát s valamely újabb eszme megtestesítésének szükségessége jelentkezik erkölcsi, szellemi és anyagi ügygazdálkodási életünk terén és valamely elmaradott és fejlesztendő ágában.

De a haladás és fennem kérkedő civilizáció dacára mai napig is maradt fenn a pogány hajlamok egy-egy vad és természet-ellenes kihajtása, melyet mint a pogány ősiségből kibontakozott jelen tévedését még a civilizáció keresztény szellem sem bírta faján életéről lemetszeni, kiirtani.

Ilyen mai napig is a párbaj, mely az al-loyalitás s más hamis eszmék és külsőségekkel táplálkozó elvekre támaszkodva: ma valóságos mániává fajult.

Ez korunk egyik legmeggyalázóbb szennyezője, mely a számszándékos és nyílt, természet-ellenes előkészített emberölést szentesíteni törekszik. Nem létezik a világon az a vad állati bosszu kegyetlenség, mely hasonlítható lenne a párvívó szívvelenségéhez és elvadultságához, melylyel a vele egyenlő sors méltóságra teremtett embertársának életére és kiülő vérére szomjazik. Mintha az ekép lelketlenül kiottott vér vagy kiottott élet lemosná, eltörölné a netán meg-

beestelenítő szennyet, vagy ez nem nagyobb megbeestelenítés lenne az ember magis méltóságán és jellemén? A párbajozás mindig a léleg műveletlenségének legbiztosabb jele. —

Németország ifju uralkodója, ki mindenestre érdekes s több tekintetben talányos alak és jelenség ma Európa színpadán és szerepkörében minden meglényelő lelkével átlátta korunk e rettenő bűnös tévedéseit, midőn a párbajmánia megszüntetésére, melyet nem metszhetvén egyszerre ketté — kiadta s bizonyára ismert erőlyével végre is hajtatta a rendeletet, melynélfogva Németországban nem lesz többé párbaj „haszontalan évődés miatt”, nem törhet többé felebarátja életére, a ki már kétszer volt a párbaj tüzeiben s a családapa egyáltalában nem állhat ki a közlaponra. — Hiszünk, hogy ez a keresztény, vallásos érzelmű és ténykedésű, ifju uralkodó által a jól megvetett alap lesz, melyen megkezdett és egész Európa társadalmát közelről érdeklő épületet nemsokára tovább fogja építeni. S hiszünk, hogy nem sokára útát tör a kath. egyház kezdettől fogva kárhóztató elve és életének a katonaság köréből azon ma még általános meggyökerezett téves vélemény, hogy „a párbaj szükségessé rosz, mely elől különösen katona nem térhet ki anélkül, hogy infamiával meg ne bélyegeztessék.”

Pedig bizony egy kis keresztény igazságérzettel é. embersz-refettel katona és bárki más kitérhet a nyilvános emberölés rettenő bűne elől.

A beesület drága kincs, de nem oly drága, mint az élet. A beesületből a meg-rabolt beesületet még helyre tudja állítani, de a koltott életet nem tudja feleleveníteni.

Nekünk vannak idevonatkozó törvényeink. De ezek kellő szigorral nem hajtják végre, írott malaszt maradnak s mi

ilyenek inkább a párbaj éltetésére, mint eltiltására szolgálnak.

Ezeknél az ifju német császár szigoruan végrehajtott rendelete Németország és Európára s majd ránk nézve is, kik nyugat bevallott utazónói vagyunk, — bizonyára jótékony és áldásos hatása leend. A párbajozónak tudnia kell, hogy csak az olyan „akinek lelke műveletlen” keresi mindig a külsőségekben a műveltséget s mert a lényeg ismeretlen előtte, a jelentéktelenszá-bályok megtartásának tulajdonit fontosságot. Ez jól megszívlelendő. V.

Egy tutajozó község.

(Válasz Fülöp István és Gál Miklós uraknak.)

Nem volt szándékom a fennevezett két urral polemikát folytatni, mert reményteltem, hogy be fogják várni a fegyelmi vizsgálat befejezését és az erre hozott ítélettel mutatják meg a világnak: kik ők és mik.

De Gál ur, valamint Fülöp ur magas műveltségű ezikke egyenesen személyemmel foglalkozik — nem hozván bizonyítékokat az általam irtak megezáfolására — így hát kénytelen vagyok a tek. Szerkesztő ur iránti nagyrabecsülésem és a t. olvasó közönség iránti tiszteletem kifejezése tekintetéből Fülöp és Gál urak ezikkeire a következőket megjegyezni:

Gál (nem Gaal, mert nincs nemesi decretum, mely felhatalmazná a két „a” használatára) ur ama tutajozó és tökévvállalkozó tanító (községi és megyei képviselő), ki a multakban valami közvagyonfélélt kezelt, melynek első izbeni számbaadásakor az általa vezetett pénztárnapló kimutatása szerint jelzett 300 és néhány forintnyi összegecskét nem tudta előmutatni.

Azt hiszi, erre is lehet válaszolni?! ne kísérelje meg! mert az akkori bizottság még most is él és ha eskütételre kerülne a dolog, furcsa kis história keletkezne belőle.

Őn az, kinek brutális magaviselete miatt az egész tanító-testület kénytelen volt az „Olvasókörből kilépni és kit e miatt 2 napi egyesre vagy

A „CSIKI LAPOK” TÁRCZÁJA.

„Felhő Klári.

— Működvelői előadás. —

Csik-Szereda, 1890. 6

Valahányszor működvelői társulatunk színi-előadást akar tartani, s én elolvasom az errol szóló jelentést, mindig bizonyos pietas szállja meg lelkemet a szereplő holgyek és uraságok iránt, azért a bámulatos buzgalomért, melynélfogva nemcsak hogy képesek szöröl-szóra betanulni egy darabot, hanem reá is szánják magukat, hogy azt elprodukálják nekünk. Színészekből, kiknek kenyérkeresete, vagy kiket az igazi művészi tehetség parancsoló ösztöne vitt e térre, természetesen vehető a dolog, de hogy működvelők, kiket egészen más életmóddal és egészen más tehetségekkel áldott meg a jó Isten, vállalkozzanak oly feladatra, oda bizony bizony sokkal nagyobb lelki szenvedelem kell a — mondjuk jótékonykezelt iránt, semhogy ne kelletnének nekünk néző publikumnak is ér zni, hogy illedelm dolog, a lehető legnagyobb respektussal viselkedni irántuk. — S mint „Felhő Klári” mult esütörtöki előadása bizonyítja, tekintetben nem is lehet panasz egyik részre sem, mert nemesak hogy mi, néző publicum kaptunk működvelőinktől egy olyan előadást, mely legjobb művészi tehetségű társadalmi eredményeként, hatás dolgában okvetlen sikerültnék mondható, — hanem ők működvelők is kaptak, — a mi gondolom, nekik legkedvesebb zsufolt házat, tapsot, kihívást s virágot eleget. — De midőn tudósítói tisztetből kifolyólag, az udvarias igények eme kölesönös kielégítéséből származó kedvező hatást mindkét részre nézve constatálom, önkénytelenül

is eszembe tolok olyk egy különös dolog. Az t. i., hogy miért van kölesönösség csak egyszer-egyszer így, s miért nem egyformán állandó minden működvelői előadás alkalmával. Hiszen nemesik hogy a közönség és működvelői társulatunk egy és ugyanaz, hanem a jótékonykezelt is meg van mindig, csak a cím változik.

Nem helyes, vagy legalább is nem logicus eljárás közönségünktől, a miként e tekintetben eljár. Mert ha elfogadja kötelező érvényűnek magaviseletére nézve azon elvet, hogy működvelőkkel szemben, ép azért mert működvelők s mert jótékonykezelt szolgálnak — minden tekintetben udvariasnak kell lenni, úgy nem akkor követi-e el éppen a legnagyobb udvariatlanságot, mikor megteszi azt, hogy egyik előadásra, pl. „Felhő Klári”, vagy a „Vereshajur-ra zsufolásig megtölti a termet, tapsol mindhalálig, s virágokkal halmozza el a szereplőket máskor pedig pl. a „Sári néni-re” alig van egy pár néző s a kik ott vagyunk, azok is inkább egymást fagyasztjuk meg hidegségünkkel. Pedig hát — öt-kintve minden egyébtől, művészkedés dolgában nagyon is egyforma mindig, mindenik működvelői előadás.

S esodálkozni lehetne nagyon működvelőinken, hogy — bár ők is szintoly jól látják ezt, még sem apprehendálnak meg érte. De hát ha tesszik, akkor a méltó apprehenzió természetes következményeként — legalább is egy jó darab időre nem lehetne játszani, s mi lenne aztán a — jótékony ezélő?!

Mindzekeknek előrebocsátása mellett nagyon természetes, hogy magáról a esütörtöki előadásról nem mondhatnánk egyebet, mint egy jösesonó dicsekedést. Miután azonban ép az elmondottakból látszik, hogy működvelői társulatunk csakugyan el van határozva előadásaival tovább szolgálni a különböző jótékony célokat s miután az ilyen magunktaj-

ta kisvárosi publikumra nézve nem közömbös egy ilyen társadalmi faktornak a működése, főleg miután meg lehetős magas díjjakkal kell is adoznunk miattuk a jótékony céloknak, s végre miután műke előink javarészen nem kezdők már, hanem meg-elhetős veteránok a színpadon, kiknek tehát művészi ambíciójuk megedzódhetett a kritika iránt, — azért megengedhetének, sőt mindkét részre nézve e élszerűnek, mert esetleg jótékony hatásúvá válhatónak is tartjuk, ha tudósításunkban „Felhő Klári” előadásának kevésbé fényesebb oldaláról is megemlékezünk.

Ilyen első sorban a rendezőség azon tévedése, melynélfogva „Felhő Klári”-t működvelőinktől előadható darabnak ítélte. Tévedett két okból; először, mert énekes darabok egyáltalán nem a mi működvelőinknek valók, és másodsor, mert 3—4 olyan szerep is van benne, melynek megjátsszása még routinirt színészeknek is nagy művészi gondot ad. — Klári, Éra, Aba András, Ferkó személyesítőim meg is látszott, hogy ismerik feladatuk nehézségét, s valóban elismerésre méltó igyekezettel iparkodtak is megoldani azt, de bár voltak egyes jelenetek, melyekben intelligenciájuk s a külső megjelölés kellő érvényesítésével elérték a kívánt hatást, mégis a megoldás egészen véve nem lehetett teljes, minek oka leg-öképpen abban látszik rejleni, hogy játékaiban, mintha csak szántsándékkal tennek, nem igyekeznek érvényesíteni a saját, hogy ugymondjam, művészi egyéniségükben rejlő természetességet, hanem úgy járnak kelnek és beszélnek a színpadon, mintha Isten tudja minő különös mesterkéltiséget igénylő dolgok és nagyhangu szent igék volnának abban a darabban megírva. Pedig hát mint Katicza szerepének személyesítője megmutatta, különösen abban a jelenetben, mikor András a kéréssel bosszantgatja őt: az ő természetes mozdulatával és a mondás hangsúlyozásával,

20 frt pénzbírságra ítelt a győszentmiklósi kir. járásbíró.

Tehát nem Ön volt a községi elöljáróság által kiküldve saját tőkének és tutajának bemérésére? Gál ur ezt fenn merné tartani! Jó, majd megvállik nekem volt-e igazam vagy önnek. Igaz, hogy a napokban Puskás Antal községi bíró ur mérte be az ön által meg vett fák nem tudom utolsó részletét-e, de ne feledje! vannak tanúk, kik eskü alatt bizonyítják, hogy tőkének bemérését saját kezükkel eszközölték.

Ne hozza e játszmába a kir. erdőrendezőseget, a z nem a ditrói jegyző, sem pedig a tutajozó képviselő, kinek praktikus elve: „bánom is én, csak legyen nekem, ha a községnek nem is marad”; azt hiszem, Gál ur emlékezni fog e módjaira, melyeket drasztikus módon nyilvánított két esküre kész ember előtt.

Ön tagadni merészi azt, hogy Fülöp István községi jegyző és Csibi János erdőbíró az ön által megvett ághygek és ledölt tőkék vásárában társ? Nő Gál ur! önről sokat teteleze' fel, de azt hiszem, hogy egy nagy társulatot, melynek könyveket kell vezetnie, nem fogja meglazudolni. De igen Csibi János és Fülöp István az ön által a „Tinovából”, legyen 88¹/₂ kron megvett fák értékesítése és kidolgoztatásában önnel es több mással társak, azaz a jövedelemből közösen osztóznak.

Mily hamar kész ön „aljas ráfogást”, „gyalázatos rágalmat” nyilvánítani és azt hiszi a művelt közönség elé is lehet kújakkal menni? és ha egy bebizonyított tényre rámondjuk: „hazugság, rágalom, gyalázatoság.” stb. efélet, akkor az meg van döntve, semmive van téve?!

Gál ur! becsületem még eddig széplötelen, azt büntetlenül megsérteni nem engedem meg senkinek, de ön kivált nem fogja bemocskolni azzal, hogy ország-világnak kürtöli az én volt adósságaimat és kapott kölcsönömet.

Magát ítelteti el e jellemtelen eljárásával is, mert ha kölcsönemnek meg nem felelt volna, az iskolások bizonyára nem adott volna 450 frt fizetési előleget és megválasztásomkor sem küldött volna 100 frt utazási költséget, ha reám okvetlen szükség nem lett volna. A fizetési előleget azonban nem kaptam kezvelemből, mert megfizettem a törvényes adót.

De azt hiszem, még mindig becsületesebb eljárás kölcsön kéni, mint más tulajdonhoz hozzá nyulni, vagy más tulajdonát megeseonkitani. Azt hiszem, Ön is vallja ezen elvet. Hogy én a kölcsönkért pénzt mire használtam el, ahhoz önnek vajmi kevés köze, de biztosíthatom, holmi tejadósságokat nem törlesztettem, mert ilyeneket csak az ön viselt dolgai után lehetne feltételezni.

Mit értekül közönséget az én gazdagságom vagy szegénységem, az én tőkepénzem vagy adósságom, csak ne lopják és ne szerezzem

kenyeremet tisztességtelen módon és ennek szelöztetése által nem lehet egy komolyan létező tény megdönteni. Különbön köszönöm az olyanyira hangoztatott jótéteményt! de nem kérek többé belőle. No, nő! Csibi János nemesak nem sietett velem szívességet tenni, hanem teljes haragjával ellenezte fizetési előlegemnek kiutaltatását.

Vagy azt hiszi, a ki nem ösbirtokos, annak nincs elhithető szava, még akkor sem, ha bizonyítékokkal áll elő?!

A mi zöpraktorságonast illeti, leírom az erre vonatkozó körülményeket, ítéljen el a közvélemény.

Egy iparos kér: írjak neki egy füllebezést a jár. szolgabírósi elmarasztalási végzés ellen; kijelenti, hogy kérte a jegyzőt és aljegyzőt is, de azok nem készítettek el. Megkésztetem a felebbezést és a mesternek elengedtetett 10 frt.

Egy más esetben kérek írjak vádfeljelentést ok m á n y h a m i s i t á s r a vonatkozólag (a t. szerkesztő ur kezei között van az irat másolata), megtettem.

A község részére már jeleztem tutajok elkészítésével megbízott emberek jönnek hozzám küldöttségileg: ök megvannak esalva, mert Gál tanító ur által felmért tutajok méretszámai a százrégeni tutajtársulat méretszámaival nem egyeznek meg, hanem az utóbbiak sokkal többet mutatnak. Küldöm öket a községi jegyzőhöz, de a jegyző elkergeti öket aközben kiszállott fősolgabíró ur szintén elutasítja öket megkérnek tehát, hogy nevében tegyek jelentést, meg is tettem, mert úgy az egyesek, mint a község volt ezáltal megkárosítva.

Megjegyzem soha egy fél kr munkadíjjal nem fogadtam, sőt az utóbbi esetben tanu és bélyegdíjakat sajátomból fedeztem. Vajjon zögrázat-e ez? és büntetendő vagy megbeesterelendő esemény-e az, ha valaki embertársán segít?!

Nem tartom illő és komoly dolognak, ha valakinek közérdekű czikkét személyes bántalmazással akarjuk kibebíteni a tény megdöntésére szükséges bizonyítékok hiányában.

Ön, tisztelt uram! már el volt ítéve a közvélemény előtt, akkor, a mikor durva hangu czikke a „nyiltér” rovatába került.

Önről becses lapok hasábjain megjelent közleményemet szavonhatlanul fenntartom, és ha netán kedve kerekednek a törvényszéket igénybe venni e miatt, akkor szóról-szóra be fogom bizonyítani zeket. Ugyanezért kijelentem, hogy semmel, sem Fülöp Istvánnal vagy Csibi Jánossal a nyilvánosság előtt e czikke kívül nem fogok foglalkozni, hanem a kilátásba helyeztet és mar most meg is indított fegyelmi vizsgálat befejezése után hozandó végést fogom közzéteni, legyen az elmarasztaló reám vagy önökre.

És most foglalkozom egy kissé Fülöp István urral.

Ugy vélem satyrát akart írni válaszában, de hiányzik a sújtól, megjegyezve: köztudomásu dolog, hogy jegyző uram csak tatik-tetik-féle jegyzőkönyvet képes szerkeszteni, de egyéb szellemi termékei teljesen képtelen és így furcsa madár az, melyik más torkából énekel. Tán ezt nem fogja megczáfolni houboldogító érveivel, mert szolgálnék egy ecclétáns példával.

Fülöp ur! Czikkének teljes tartalmával nem foglalkozom, mert az általam említett vádak egyikét sem tudja megdönteni, de a legsúlyosabbat sehogy sem; majd ama bizonyos fegyelmi vizsgálat lesz hivatva állításaimat megdönteni, hírlapi felelegetések erre nem alkalmasak.

Ne vegye kegyes védszárnyai alá az alispán urat, hisz czikkem nem volt ellene irányítva, sőt ha örmester korában megtanult olvasni, úgy czikkemben fel fogja találni, hogy alispán ur a ditrói viszonyokról nincs helyesen informálva, a mi tulajdonképpen önnek érdekében is fekszik.

Hogy én elkeredésemben még a miniszteriumot is kérdőre vontam, azt a ditrói községgházban találták fel, hol jegyző uram mindazokat, kik velem csak beszélni is mernek: hatalmasan dorongolja. Hogy kéresemmel fordultam volt a bel- és igazságügyminiszter urakhoz is, ez teljesen igaz, és ha koczkatatni merészeltem, az nem nekem, hanem a szomorú viszonyoknak tudandó be; és e két kéresemmel is a közi, a közvagyon épségben tartása érdekében bátorkodtam a legmagasabb forumhoz fordulni, de nem mint magán ember, egy tulos tanár, hanem mint pénzügyügyi felügyelő bizottsági tag és mint Ditró és Szárhegy községek tulajdonát képező könyvnyomda igazgatója.

Tán nem lesz inyére, ha ama pénzügyeztet illetőleg egy bizonyos jegyzőkönyv meghamisítását napvilágra hozom, mert biz' az egy kissé compromittált.

Nos, jegyző uram! akkor, a mikor az arányosítás félelmes végrehajtása van küszöbön, vajjon népboldogításra való-e a községnek 8261 frt kárt okozni? Szakavatatlan mennyiségtanár létemre tehát calculuson sem hagyott, ha azt mondom 49,000 kláb a) 16:1 kr. = 7889 frt? — vajjon a manipuláns örmester nem tudna 49,000-et 16:1-del sokszorozni?

Az út esimáltatása nagy haszon a községre! mert így lehet az erdőt csak értékesíteni (!). Hát ha kereskedő veszi át az erdőben, akkor is a község esimáltat utat tutajok kihordhatására! oh! népboldogító községi autonomiát isme hatalmas ur! hát csakugyan a népet boldogították az erdő házi kezelésével?

Kérdezze meg azt az általam ön szerint tévútra vezetett 10 embert, vajjon a községi tutajozás mennyire boldogította öket?

És ha már az út olyanyira vált szükségessé miért nem boldogítja népét és községét továbbra is a házi kezeléssel.

hogy „ugyan ne izéljen már, hagyjon békét nekem” — igazán művészi hatást esimált s önkénytelenül tapsvihar zúgott fel utánna, pedig milyen jelentéktelen szerep és jelenet ez a darabban. Valamint a Benczék is, ki szintén hasonló hatást ért el 1-ső színpadi felléptével.

S hát Tenger Ádám szerepe nem volt e kitünően játsza? Hogyne, mikor Hazay ur akarva sem tudna más, mint természetesen lenni.

Nem hagyhatom végül említetlenül Csik Vendei személyesítőjét Darvas Bélát, ki rendesen komikus szerepeket játszván, egészen kedvence lett közönségünk bizonyos részén-k. Tagadhatatlanul van benne elég bő komikai ér. de nélkülözvén az ily szerepeknek okvetlen szükséges érzeket a jó izlés és discreto iránt, azért alakításai nem esimálhatnak általános hatást. Pedig a rendezőség figyelmeztetésével segíthetne e hibáján, s akkor csakugyan beválnék.

Azzal a türelmes vallomással végzem tudósításonkat, hogy ha a mint gondolom ez az én szereplésem sem sikerült volna teljesen, úgy legyen szabad nekem is igényt tartanom az utvarias elnézésre, mert műkedvelő lévén én is a czikkírás terén, hiányozhatik nálam is az eredetiség és természetesség. *Hanzi.*

A két testvér.

— REGÉNY A XVII-İK SZÁZADBÓL. —

Írta: VERESS ZSIGMOND.

13) *Negyedik fejezet.*

Géjza emberei midőn elvégezték a reájok bízott feladatot, a Koroghnyék háza előtt csoportosultak. A mint meglátta Géjza vitézeit a ház előtt, fölemelkedett helyéről s távozni készült. Az

özvegy Koroghnyé azonban hozzálépett s szíves vendégszeretettel marasztalta egy kis reggelire, a mi nehéz munka után nem lesz felesleges. — Géjza sem hívatta kétszer magát, a meghívást elfogadta, — azonban egy perczre távoznia kellett, hogy csapatjának parancsokat adjon ki.

A mint távozott, Judit felült az ágyban, — anyja marasztalni akarta, de hiábavaló volt, meg kellett engednie, hogy fel keljen.

— Maradj lányom — szólt Koroghnyé — ki vagy merülve.

— Nem anyám, teljesen jól érzem magamat. Azt nem tehetem, hogy mig oly kedves vendég van a háznál, én addig itt az ágyban restelkedjem. megakarom köszönni a védelmet.

— Jól van lányom, ha felakarsz kelni s ha elég erősnek érzed magad, nem bánom.

A másik perczben már ki ugrott az ágyból s mintha sem történt volna az éjjel s vidám ugrándozásokkal tünt el a szobába nyíló kis öltöző kamrájában, hogy a vendéghez illően öltözködjek.

A lefolyó éj eseményei Juditra nem bírtak rosz hatással. A kissé erős felindulás és erő megfeszítés kimerítették ugyan, de rövid pihenés ujra visszaadta régi erejét s rugékonyságát, csak az atyja és testvérei elvesztése feletti fájdalom gyakorolt reá nagyobb benyomást.

Géjza ezalatt csapatának kiadta a rendeletet, hogy keressenek alkalmas helyet a nyugvársra, mert a napot itt fogják tölteni. A lakosok azonnal széthordták a katonákat, mindenki akart egyet kapni. Nem panaszkodhattak semmiről, mert a napot jól töltötték.

Géjza, miután a parancsot kiadta, visszatért azon szobába, a melybe az ájult Juditot vittek volt.

Az ágy már magasra volt vetve s Judit egészenesen forgolódott a házban, hogy mindent rendbe hozzon. Egészen jól volt, csak egy kis sáppadság maradt meg a lefolyt izgalmak után.

E sáppadság még érdekesebbé tette.

— Mi az, mi az Judit? Már rikkelt az ágyból? — kérdé Géjza.

— Tökéletesen jól érzem magam — válaszolt Judit szerényen.

— De mégis oly izgalmak után egy gyöngő nő idegeinek nyugtatásra volna szükségük.

Mintha csak akkor jutott volna Juditnak eszébe, hogy Géjza mit tett érte, szerényen hozzálépett s mondá:

— El is feledkeztem volt kötelességemről, reméllem nem neheztel ezért reám?

— Ugyan miéért kötelességet mulasztott el irányomban, a miért neheztelhetnék? — kérdé Géjza gondolkozva.

— Igen, kötelességet mulasztottam el, mert ha ön nagylelkűen életét értünk koczkatatta — úgy nekünk is kötelességünk ezért hálával lenni.

— Szót sem érdemel, Judit; inkább még kötelességmulasztásról vádolhatnám magam.

— Ugyan miért? — szakítá felbe Judit.

Azért, hogy nem tudtam hamarabb menni segítségükre, hogy menthettem volna meg atyját és testvéreit is.

A község lakossága nem vándorolt másfelé munka után a házi kezelés folytán, pedig önnök azt legjobban tudnia, hogy a szegényebb osztály most sem vállalkozhatott a község részére utajhordás és vágásra, mert önnök előleget nem ultak, sőt a jól megérdemlett munkabérnek is egy részét el is vesztették volna munkásaik a hibás mérés alapján, ha lépést nem tesznek az ön nagy aragja és minden hatalma daczára.

Vajjon én vagyok-e szakképzett vagy nem, azt nem fogja egy manipuláns örmester megítélni: hogy nekem nincs képeztésem, abban ön valóságos rághalmazással él, mert van közép-tanodaitanári oklevelem, népis-kolai tanító oklevelem magyar és német tanylevelű iskolákra, — van képeztésem a kereskedelmi számtan és kettős könyvvitel-tanból — és már most forduljon bölcsesége betetőzése érdekében bárkihez, ki tanügyi ténnyel jár, ki ismeri a közoktatási törvényeket, vajjon e képeztések elégségesek-e arra, hogy valaki a polgári iskolába taníthasson.

Tehát Csibi János erdőbíró tanácsos! mily kegyesek önnök az egymásnak osztandó címek adásában, azt hiszem, a valódi erdőtanácsosok nem igen fogják örvideni dítrói qualifiéált collegájuknak (!) Csibi János becsülettel szolgálta a községet, nem tudom hány évig, ezt nem vonja kétségbe senki, csak valami famozus marhabőrök és valami mészáros elszámolások vannak a játékban.

Ne kegyeskedjék a kir. erdőrendezés szak-képzetségét védeni, azt jól tudjuk, ha falusiak vagyunk is, hogy az erdőrendezés személyzete teljes középiskolát és erdészeti akadémiát végzett szakképzetségét igazolja oklevele és így e ténnyel sérthetetlen.

Hisz nem is támadta meg az erdőrendezést senki, tudtommal pedig magam sem, de tény az 1879. évi jun. 14-én kiadott erdőkezelési törvény, azt félremagyarázni nem lehet, annak kibúvója nincs, azt végre kell hajtani, ha mindjárt sőgorunkkal szemben is.

Tán tévedni méltóztat, igen tisztelt jegyző ur? mert tudtommal becses rokonságához nem tartozom és így Csibi János urnak sőgora nem lehetek, úgy lehet ama másik madár nem jól énekelte ez alkalommal.

Hogy én a t. erdőbíró urra dühöngök valami interpelláció miatt? Tán nem volt az interpelláció, hanem hamis vádaskodás és rághalmazás, melyért a t. urat bepereltem, a tárgyalási jegyzőkönyv fényesen igazolja állításomat, majd annak idején meglátjuk, hogy kettőnk, illetőleg négyünk közül ki dühöng! És önnök is dühöngök e miatt, oh nem, igaz, irtam volt önnök egy zárt levelet,

Judit e szavaknál zokogásba tört ki.

— Nem akartam kegyednek fájdalmat okozni, Judit, ne sirjon, — kéré gyöngéden Géjza, miközben megfogta kezét.

— Hogyne sírnék, hisz most már mily védtelenül állunk anyámmal a világban.

— Nem vagyok-e én itt?! A míg én élek, addig sem kegyed, sem anyja nem lesz védtelen! — mondá Géjza, hevesen szorítva meg a fiatal leánya kezét.

— Köszönöm a pártfogását, de érdemtelen vagyok rá.

Géjza mély szemével a Juditba nézett s tekintetük találkozott s mindkettő pirulva süt le szeméit.

— Miért pirul el, ha kegyedre nézek? — kérde Géjza.

Judit nem felelt semmit, csak a pirosság lett arcán sötétebb.

Ne szégyeljen a szemembe nézni, kis galambom — mondá Géjza, miközben a leány lehajlított fejét fölemelte s ismét szemébe nézett — ugyis el fog jönni majd az idő, a midőn pirulás nélkül fogja tenni,

— Nem, az soha sem lesz — válaszolt Judit alig hallhatóan.

— S miért ne? Nem tehetném kegyedet nőnmé? — mondá Géjza lelkesülten s egy csókot akart nyomni a kis kézbe, de Judit azt hirtelen kirántotta kezéből.

Ép ekkor lépett be Koroghnyé, egy párolgó lálat hozva, mely étvágygerjesztő illatot bocsátott szét. Beszédüket nem folytathatták tovább.

(Folyt. köv.)

melyben felhívtam, hogy az ön által ellenem szerkesztett (és most már hamisnak bizonyult) vádiratot vegye vissza, nehogy én legyek ismét okozója, ha esetleg kellemetlenségek adandják elő magukat. A ki önt úgy ismeri, mint én, az bír örül tiszta képet és megtudja itélni az ön igazságos lelkületét.

A méltóságát illetőleg az igazsághoz hiven tartozom magyarázattal a t. olvasó közönségnek, de e helyreigazításom egy kicsinykét sem fogja emelni jegyző uram annyira feltett tekintélyét.

A miniszter nr. rendeletét első cikkem megjelenése után voltam szerencsés olvashatni, melyben Dítrónak a fogarasi ménesből utalványoztatott egy mén 150 frórt, 5 évi részletfizetés mellett; így tehát nem vásárról, hanem a miniszteri rendelet végrehajtásáról van szó, és így annál világosabb, hogy a kiutalt ló elhozatalához a községi jegyzőre egyáltalán nem volt szükség. És ha tén a t. olvasó közönség első cikkemből kifolyólag állatorvosunkat bármily irányban gondolná érdekelve ez ügyben, úgy a fogalomzavar kikerülése czéljából kijelentem, hogy cikkem ele csak egy ember ellen irányult tekintetben is a községi jegyző ellen.

Ily olesó és kedvező feltételek mellett kap a község ménevat és mégis annak elhozatala Fogarastól dítróig mily roppant összegbe került.

A szakértő helyettesre vonatkozólag megjegyzem, hogy a baka „fűrér” és egyetemi diplomával rendelkező között nagy különbség van, ezt nincs miért magyarázgatni.

Nó de így jár az ember, ha a más eszevel kénytelen gondolkodni és más pennájával írni.

Nem tartom érdemesnek önnöknek megengyszerfelelni, de meg e becses lapok hasábjai sem arra valók, hogy egyedül s dítrói dolgok esepeltessenek bennük.

Az én általam mondottakat csak hiteles okmányokkal és hites tanúkkal lehet megdönteni, erre pedig legalkalmasabb egyelőre a fejelelni vizsgálat szigorú végrehajtása; válaszádnaknak szerintem nincs helye.

Francsis Gyula,
polg. isk. tanár.

KÜLÖNFÉLÉK.

Kinevezés. A múlt. kereskedelmi miniszter nr. Boeskor Árpád, segésvári II-od oszt. államépítészeti mérnököt I. oszt. kir. mérnökké nevezte ki. Gratulálunk!

— **Bácskay Julcsa** jól szervezett dráma-, vígjáték-, operette- és népszínmű-társulata f. hó 15-én (áldozó csütörtökön) kezdte meg előadásait a „Királyfogás” című operettel. Bácskay egyelőre csak 12 előadásra nyitott bérletet, azonban ha közönségünk kellő pártolásban fogja részesíteni társulatát, úgy továbbra is itt marad. — Mi tehát újból a legmelegebb pártolást ajánljuk közönségünk figyelmébe.

— **A szombaton**, folyó hó 10-én rendezendő közvesorára mindenféle nagyban folynak az előkészületek s megvagyunk győződve, hogy e mulatság is — mint a műkedvelői előadás — várakozáson felül fog sikerülni. Ismételtén ajánljuk, már a jótékony czélnál fogva is, úgy a helyi, mint a vidéki közönség figyelmébe.

— **A csikszeredai dal- és zeneegylet** dalkara f. hó 1-én reggel fél öt órakor Baksti Gáspár egyetemi elnöknel és Nagy Sándor alelnöknel három igen jól sikerült dalt énekelt: 1) Májusi dal. 2) Csak titokban akartalak szeretni. 3) Dalár-induló. A kora reggel daczára sokan hallgattak a kiváló ügyességgel előadott dalokat s minden hüzelgés nélkül szép jövőt jósolhatunk az egyletnek, mely valóban érdemes a közönség pártolására.

— **Necrolog.** Özvegy Lázarecz Albertné, sz. Nemes Ida, a maga és a megboldogultnak néhai első nejétől Székalla Károlinától született gyermekei: Béla és Aladár; továbbá testvérei: Laura, Viktor és László, — valamint a rokonok nevében fájdalomtelt szívvel tudatják, hogy a szerető férj, drága jó atya, illetőleg testvér és rokon csiktaploczai Lázarecz Albert, csikmegyei számvető, törvhatósági biz. tag és szabadságot állományu m. kir. honvéd-százados f. évi május hó 3-án délelőtt 9 órakor, 48 éves korában, hosszas szenvedés után jobblétre szenderült. — Temetése folyó hó 5-én történt meg nagy részvét mellett. Jelen voltak a főispán vezetése alatt az egész megyei tisztikar, a törvényszéki elnökkel élőkön a kir. törvényszék bírái s segédszemélyzete, a m. k. honv. tisztikar, egy szakasz honv. oldalfegyverrel, egy osztag tüzöltő s ezeken kívül a résztvevők igen nagy tömege. A gyászszertartást Bodó Alajos csiksomlyói esperes végezte, számos pap segélkezése mellett. — A temetési szertartás alatt gyászdalokat a csikszeredai dalgyűléslet énekelt.

— **Majális** rendez — mint halljuk — a helyi műkedvelői társulat. — Bővebb részleteket annak idején fogunk közölni.

— **Gyárszír** következő gyászjelentést vetük: Alólírottak szomorodott szívvel tudatjuk, hogy a forrón szeretett jó apa, jó testvér, önzetlen igazi barát és hazafi, az ősi csikszentgyörgyi székely nemes család tagja: csiktaploczai Csedő László birtokos nincs többé! Folyó május hó 2-án d. e. 7 órakor, 54 éves korában, hosszas szenvedés után tüdő vészbe elhalt Meghídegült része f. május hó 4-én d. e. 9 órakor fog a csiktaploczai templom kerítésébe örök nyugalomra helyeztetni. — Lelkéért pedig az engesztelő szent mise áldozat május hó 5-én fog a csiktaploczai templomban az Egek Urának bemutatni. Az örök világosság fényeskedjék neki! Csik-Taplocza, 1890. máj. 2. Özv. Csedő Lászlóné Ilyes Vera hátrahagyott neje. Csedő Tamás tsvzéki irnok. Csedő János férjezett Lajos Elek fogházfelügyelőné, Csedő Pál birtokos, Csedő János körjegyző, Csedő István ügyvéd, Csedő Trézsi férjezett Beke Elekné, Csedő Anna, férjezett Györfpál Jánosné, az elhalt testvérei. Csedő Védő öz. Holló Mátyásné, Csedő Károly, Csedő Mari, Csedő Etelka, Csedő Sándor, az elhalt gyermekei.

— **A képviselőház** május 2-iki ülésében a kir. táblák felosztásáról szóló t. jav. tárgyalása vette kezletét. Már az első nap több érdekes bírálat hangzott fel a t. házban. A szónokok Polányi, Horváth Lajos, Veszter Imre és Holló Lajos szakszerűen, komolyan és higgadtan bírálták a javaslatot. Május 3-án folytatták a vitát. Az ülés eseménye Szilágyi miniszter beszéde volt, melyben az ellenzéki szónokok argumentumaival és kifogásaival foglalkozott. Beszédét általános figyelem kísérte.

— **Május elseje**, melyet az egész európai földrésze kritikus napnak jósoltak — minden nagyobb és jelentőségtejesebb esemény nélkül folyt le, amennyiben az e napra hirdett általános munkaszünet és munkagyűlések mindent a megszokott rendben folytak le. Különösen Budapesten oly impozáns módon történt meg a városligetben, mintegy 30,000 ember jelenlétében a meeting, hogy a rendőrségnek legkisebb alkalma sem volt a belszólásra. A gyűlések tárgyát általában a 8 órai munkaidő és a vásárnapi munkaszünet behozatalának megvitatása és kimondása képezte, a mit a munkások nemzetközileg, az illető kormányokkal egyetértőleg keresztülvinni és pedig — ha lehet — békés úton!

— **A „Magyar-Francia”** biztosító részvénytársaságnál kiemelté alaptalan hírek corgoltattak olyanok részéről, kik e társaság jelentékeny erdélyrészi üzletét irigyelik. Jönnek látjuk a biztosító közönség tudomására hozni, hogy a „Magyar-Francia” pénzügyei teljesen rendezve vannak és a társulat ez idő szerint nyolc millió forintra rugó biztosítéki állappal rendelkezik. Általánosán tulva van, hogy a „Magyar-Francia” kárát pontosan fizeti és e mellett olesó díjakat is szed. Konstatálta ezt a megyei árvászek is és szükségesnek tartotta erről a közönséget az árvabiztosítások megújítása alkalmából köriratilag értesíteni. A társulatot Csikszeredában képviselik a csikmegyei gazdasági egyesület. Gál József s Zabol Miklós urak.

— **Hirdetmény.** Lönhart Ferencz erdélyi püspök ur ó excellentiája az 1889 ik évi október hó 31-én kelt 3622. számú rendeletével a csiksomlyói tanintézetek épületéhez tartozó faterítések helyreállítását 184 frt 87 kr összeg erejéig engedélyezte. A fent említett munkát fogantatásának biztosítása czéljából az 1890 évi május hó 19 ik napjának d. e. 7 órájára a csiksomlyói gymnasium igazgatói iroda helyiségében tartandó zárt ajánlati versenytárgyalás hirdettetik; Csikvármegye közigazgatási bizottsága az 1890. évi április hó 14-én 306 számú határozatával dítró-putna-tölgyesi út 2. 3 és 14—16 km. szakaszán kavicsolós és úrburkolat; továbbá a 22—24 km. szakaszon földmunka teljesítését 9510 frt 58 kr erejéig; — Csikvármegye közigazgatási bizottsága az 1889 évi november hó 11-én, illetve 1890. évi április hó 11-én kelt 1199—889. 304 és 303—890. számú határozatával a brassó tölgyesi út 80—81 km. szakaszán támfal építését 613 frt 55 krban; ugyan a brassó-tölgyesi hadászati úton 78—80 km. szakaszán drb műtárgy építését 2531 frt 48 krban és a kézdívásárhely csikszentkirályi út 41—45 km. szakaszán lévő Fésákhid építését 1897 frt 35 krban összesen 5072 frt 41 kr összeg erejéig; — Csikvármegye közigazgatási bizottsága az 1890. évi április hó 14-én kelt 303 számú határozatával a brassó-tölgyesi útvonal 151—212 és a gyergyószentmiklós parajdi út 27 km szakaszán 1170 drb. 2 m. es kavicsalom kiszállítását és beigazítását 5515 frt erejéig engedélyezte. A fentemlített munkát fogantatásának biztosítása czéljából az 1890. évi május hó 15 napján d. e. 10 órakor a csikvármegyei m. kir. államépítészeti hivatal helyiségében tartandó zárt ajánlati versenytárgyalás hirdettetik. A versenyezni ohajtok felhivatnak, hogy a fentebbi munkát végrehajtásának elvállalására vonatkozó, az engedélyezett költség után számítandó, s a részletes feltételekben előírt 5%nyi bánatpénzzel ellátott zárt ajánlatokat kitűzött nap d. e. 10 órájig a nevezett hiva-

talhoz annyival inkább igyekezzék beadni, mivel a későbbben érkezettek figyelembe nem vonak véteni A szóban forgó munkálatra vonatkozó műszaki művelet és részletes feltételek a nevezett m. kir. államépítészeti hivatalnál, a rendes hivatalos órákban, naponként megtekinthetők.

— **Szerkesztői üzenet.** M i n d a z o k a t, kik az utóbbi napokban közleményeket küldöttek be hozzánk közlés végett, kérjük egy kis türelemmel lenni, mivel egyrészt a közlésre szánt felhalmozott anyag miatt, másrészt pedig a főszerkesztő honn nem léte következtében kérésüknek csak jövő számunkban adhatunk helyet, illetőleg választ, hogy közölhetjük-e a beküldöttet vagy nem.

NYILTTÉR.

Csikszereida város és Csikmegye naggyérdemű közönségéhez.

Viszonyaim következtében Csikszereidából elköltözni levén szándékom, nem mulaszthatom el a naggyérdemű közönségnek s különösen igen tisztelt vásárlóimnak az irántam oly hosszú időn át tanúsított megtisztelő bizalma és jóindulatáért őszintén érzett hálás köszönetemet kifejezni s kérni, hogy továbbra is nagybecsű jóindulatok! engem megtartani sziveskedjenek. Én részemről bárhol leszek is, mindig szerencsésnek fogom magamat érezni ha a naggyérdemű közönségnek bármely megbízásban szolid előzetesnyelben szolgáltatásra lehetek.

Megragadom ezen alkalmat egyttal a n. é. közönség becses tudomására hozni, hogy az általam birt. üzlethelyiségben most már Nagy Gyula brassói kereskedő fog a város és vidéke viszonyainak megfelelő jól berendezett üzletet nyitni.

A bennem helyezett bizalomból kifolyólag kiváló szolgálatot vélek teljesíteni, midőn Nagy Gyula urat, — kit már huzamosabb idő óta mint lelkiismeretes, szolid és kiállóm képzett kereskedőt ismerem — tiszteletteljesen ajánlom a naggyérdemű közönség becses jóindulatába, mert meg vagyok győződve, hogy minden törekvését oda fogja irányítani, hogy a legjutányosabb árak mellett kifogástalan minőségű árukat a nála megszokott előzetesnyelben szolgáltassa ki, s így a bizalmat teljes mértékben kiérdemli. Kiváló tisztelettel
Fisch Lipót.

ÁVÉD KATINKA

Gyergyószentmiklóson ajánlja dus választékú székely szótteményeit

a tisztelt közönség figyelmébe! Kaphatni ottan jutányos árak mellett férfi és női ruhák, szőretek, törülközők, kényesek, függönyök, hatorbelusók, ág nemű-szőretek és teljes garnitúró asztalneműk, tülkal együtt, s mindezek több színben u. m.: fehér, ezémsárga, rózsaszín, piros, kék, szürke, tarka stb. színekben. Árjegyzékek kívánatra ingyen és bérmentve azonnal szolgáltatnak.

A kis lutri húzása.

Brünn, 1890. április 30.

63. 7. 4. 82. 9.

Felölös szerkesztő: Dr. BOCSKOR BÉLA.

Főmunkatárs: VITOS MÓZES.

Kiadó: GYÖRGYJAKAB MÁRTON.

H I R D E T M É N Y.

A csik-tusnádi gyógyfürdő birtokossága szövetkezetének igazgatósága ezenel közli, hogy 1890. évi május hó 11-én Tusnádfürdőn délelőtti 9 órakor leendő megkezdéssel tartandó nyilvános árverésen haszonbérbe adatnak 1890. évre.

1. 1889. évben egészen újra épített fürdők.
2. A földtől sétatér, hozzá tartozó vendéglői helyiség s ehhez tartozó szobák és játéktér.
3. Az erdei czukrászda; — erdei tekepálya.
4. Mészárlás.
5. Piaczi vámszedés joga s a kereskedők s iparosoktól szedhető taxák szedésének joga.

Az újonnan épített fürdők kikiáltási ára 2400 frt; — a földtől sétatér, hozzá tartozó vendéglő s egyéb helyiségek kikiáltási ára 800 frt; — az erdei czukrászda kikiáltási ára 200 frt; — az erdei tekepályáé 80 frt; — a mészárlás kikiáltási ára 600 frt; — a vám- és taxa-szedés kikiáltási ára 300 frt.

A kikiáltási ár 10% készpénzben az árverezés megkezdése előtt az árverező biztos kezéhez lefizetendő.

Egy részletes feltételek az árverés napján az árverezés helyiségében s azelőtt is Tusnádfürdőn a fürdő-gazdánál megtekinthetők.

A szövetkezet vendéglőjét bérbe venni szándékozók tájékoztatása tekintetéből kijelentik, hogy a bérlet részére a korcsmárlás s a borok bárholonnan bevitele a megállított taxák lefizetése mellett biztosítva van.

Csik-Tusnádfürdő, 1890. április 13-án.

Dr. BETEGH ANTAL,
titkár.

2-2

GAVORA JÓZSEF.

Az 1885. évi budapesti orsz. kiállításon kitűnő munka- és jó ízlésért kiállítási nagy éremmel kitüntetve.

Budapest, váczi-utca 17. szám.

Ajánlom dus felszerelt egyházak és kápolnák berendezéséhez szükséges tárgyaimat, a legjutányosabb áron, a lehető legszebb kivitelben. — Nevezetesen:

Miseruhákat.

Pluviale, Dalmatika és Ornatusokat.

Egyházi és társulati lobogók.

Tűzoltó, iskolás gyermek, Maria-társulati, ipar-társulati, dalgyleti és temetkezési-egyleti zászlókat.

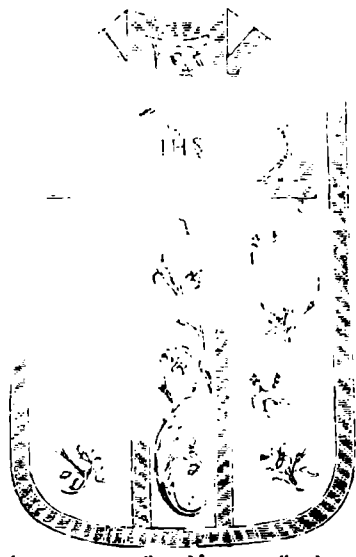
Szent szobrokat, esilárok, ciborium és kelyheket

Fali- és oltár-gyertyatartók és oltárlámpákat.

Monstranciák, stáció-képek, oltárok, uri koporsókat stb. stb.

Pontosságomat több százra menő elismerő levelekkel bizonyíthatom.

Árjegyzéket és költségvetéseket kívánatra bérmentve küldök. (5-26)

Régi ruhák javítását, valamint kehelyek, ciborium, Monstrancia, oltár-lámpák és oltár-gyertyatartók meg-
ezüstölést vagy megara-
nyozását elvállalom és ol-
csón készítem el.

Nagy választék arany-,
ezüst- és selyemhímzések,
— valamint himzett egyházi
rukákban.

Egyházi esipkek,
oltárterítők,
fali- és iskola-
KERESZTEK,
Egyházi szövetek,
dramastók stb.

Figyelemre méltó!

A közelgő vizsgaidényre ajánlom a következő népies irányu hasznos olvasmányokat.

A fejszének nyele, vagy nem ver Isten bot-
tal. A vén Rókáné, vagy hogy gyógyít a javas-
asszony. Másfél nap Boldogtálván. A czinkotai
kántor, vagy fején találta a szöveget. Derék Bál-
int kántor uram. A nagyravagyó.

Egy-egy kis könyv ára 2 krajczár.

Az én szívem ilyen, hát a tied milyen? Egy szt.
barack mag. Az ördög bibliája. Egy porció pá-
linka. Máté bátya és a kísértetek. Mi a magyar

gazda büszkesége. A nagy lutri. Krumpi Miska.
Könnyű az asszonynak. Szívét szívért. Mester
uram a nevelésről. A porul járt irigy. A mit ná-
lunk még kevesen tudnak. Hogyan lett bojtár uram
módos emberé. Hogyan szántson és vessen a ki-
boldogulni akar.

Egy-egy kis könyv ára 3 krajczár.

Szent László kelyhe. A két szomszéd. Ga-

lambas Bálint ártatlansága. Remeter Péter a de-
rék földműves.

Egy-egy kis könyv ára 4 krajczár.

A drága méreg. A szövetkezetek előnye.
Egy délután Antal bácsiéknál. Az árvák atyja. A
gárdonyi bíró.

Egy-egy kis könyv ára 5 krajczár.

Eldorádó, vagy a boldogság országa.
3-om füzet együtt 10 krajczár.

Ugyszintén az „**ÖRANGYAL**“ cz. ima- és énekkönyvet,
valamint több más díszes imakönyveket, jutányos árakban.

Továbbá tudatom a t. közönséggel, hogy nálam kaphatók többféle hegedők, vonók
és hozzá szükségeltető felszerelések és GITÁR HU R O K.

Nemkülönben saját kiadása „**Vizsgalapjaimat.**“

Teljes tisztelettel

GYÖRGYJAKAB MÁRTON,
könyv- és papirkereskedő.

Ny. Györgyjakab Mártonnál Csikszereidában, 1890.